

ατακάρω

ατακάρω, ρ. [<ατάκα + κατάλ. -ρω]. **1.** απαντώ αμέσως, είμαι ετοιμόλογος: «βρε, αυτό το παιδί, ό,τι και να του πεις, σου ατακάρει αμέσως». **2.** (στη γλώσσα του θεάτρου) στα διαλογικά μέρη του έργου, αποκρίνομαι αμέσως: «μόλις θα σου ευχηθώ στην υγείά σου, θα ατακάρεις αμέσως και θα πεις ευχαριστώ».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας